

ZAKON

O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA

("Sl. glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002, 80/2002 - dr. zakon, 43/2003, 84/2004, 18/2010 i 101/2011)

Deo prvi PORESKI OBVEZNIK

Vrste poreskih obveznika

Član 1

Poreski obveznik poreza na dobit pravnih lica (u daljem tekstu: poreski obveznik) je privredno društvo, odnosno preduzeće organizovano u jednom od sledećih oblika:

- 1) akcionarsko društvo;
- 2) društvo sa ograničenom odgovornošću;
- 3) ortačko društvo;
- 4) komanditno društvo;
- 5) društveno preduzeće;
- 6) javno preduzeće.

7) (brisana)

Poreski obveznik je i zadruga koja ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu.

Poreski obveznik je, u skladu sa ovim zakonom, i drugo pravno lice koje nije organizovano u smislu st. 1. i 2. ovog člana (u daljem tekstu: drugo pravno lice), a koje prihode ostvaruje pretežno prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu. Pretežno ostvarenim prihodima od prodaje proizvoda na tržištu ili vršenja usluga uz naknadu, u smislu ovog zakona, smatraju se prihodi ostvareni u poreskom periodu u iznosu većem od 80% od ukupno ostvarenih prihoda obveznika, iskazanih u finansijskim izveštajima.

Poreski obveznik je, u skladu sa ovim zakonom, i drugo pravno lice koje se ne smatra pravnim licem iz st. 1. do 3. ovog člana (u daljem tekstu: nedobitna organizacija), ako ostvaruje prihode prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu.

Rezidenti i nerezidenti

Član 2

Poreski obveznik iz člana 1. ovog zakona je rezident Republike Srbije (u daljem tekstu: rezidentni obveznik) koji podleže oporezivanju dobiti koju ostvari na teritoriji Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika) i izvan nje.

Rezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano ili ima sedište stvarne uprave i kontrole na teritoriji Republike.

Član 3

Nerezident Republike (u daljem tekstu: nerezidentni obveznik) podleže oporezivanju dobiti koju ostvari poslovanjem preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi na teritoriji Republike.

Nerezidentni obveznik je, u smislu ovog zakona, pravno lice koje je osnovano i ima sedište stvarne uprave i kontrole van teritorije Republike.

Član 4

Stalna poslovna jedinica je svako stalno mesto poslovanja preko kojeg nerezidentni obveznik obavlja delatnost, a naročito:

1. ogranak;
2. pogon;
3. predstavništvo;
4. mesto proizvodnje, fabrika ili radionica;
5. rudnik, kamenolom ili drugo mesto eksploatacije prirodnog bogatstva.

Stalnu poslovnu jedinicu čine i stalno ili pokretno gradilište, građevinski ili montažni radovi, ako traju duže od šest meseci, i to:

- a) jedna od više izgradnji ili montaža koje se uporedno obavljaju, ili
- b) nekoliko izgradnji ili montaža koje se obavljaju bez prekida jedna za drugom.

Ako lice, zastupajući nerezidentnog obveznika, ima i vrši ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime tog obveznika, smatra se da nerezidentni obveznik ima stalnu poslovnu jedinicu u pogledu poslova koje zastupnik vrši u ime obveznika.

Ne postoji stalna poslovna jedinica ako nerezidentni obveznik obavlja delatnost preko komisionara, brokera ili bilo kog drugog lica koje, u okviru vlastite delatnosti, posluje u svoje ime, a za račun obveznika.

Stalnu poslovnu jedinicu ne čini ni:

1. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu skladištenja, prikazivanja ili isporuke, kao ni korišćenje prostorija isključivo za to namenjenih;

2. držanje zaliha robe ili materijala koji pripadaju nerezidentnom obvezniku isključivo u svrhu prerade u drugom preduzeću ili od strane preduzetnika;

3. držanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu nabavljanja robe ili prikupljanja informacija za potrebe nerezidentnog obveznika, kao ni u svrhu obavljanja bilo koje druge aktivnosti pripremnog ili pomoćnog karaktera za potrebe nerezidentnog obveznika.

Član 5

Nerezidentni obveznik koji obavlja delatnost na teritoriji Republike poslovanjem preko stalne poslovne jedinice koja vodi poslovne knjige u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija (ogranak i drugi organizacioni delovi nerezidentnog obveznika koji obavljaju delatnost), oporezivu dobit utvrđuje u skladu sa ovim zakonom i podnosi za stalnu poslovnu jedinicu poreski bilans kao poreski obveznik iz člana 1. stav 1. ovog zakona i poresku prijavu.

Nerezidentni obveznik koji obavlja delatnost preko stalne poslovne jedinice koja ne vodi poslovne knjige u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, dužan je da vodi u toj stalnoj poslovnoj jedinici evidenciju kojom se obuhvataju svi podaci o prihodima i rashodima, kao i drugi podaci od značaja za utvrđivanje dobiti koju ta jedinica ostvaruje poslovanjem na teritoriji Republike.

Sadržaj poreske prijave iz stava 1. ovog člana i način vođenja evidencije iz stava 2. ovog člana propisuje ministar finansija.

Deo drugi PORESKA OSNOVICA

Oporeziva dobit

Član 6

Osnovica poreza na dobit pravnih lica je oporeziva dobit.

Oporeziva dobit utvrđuje se u poreskom bilansu usklađivanjem dobiti obveznika iskazane u bilansu uspeha, koji je sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima (u daljem tekstu: MRS), odnosno međunarodnim standardima finansijskog izveštavanja (u daljem tekstu: MSFI) i propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, na način utvrđen ovim zakonom.

Oporeziva dobit obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI, utvrđuje se u poreskom bilansu usklađivanjem dobiti obveznika, iskazane u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja prihoda i rashoda koji propisuje ministar finansija, na način utvrđen ovim zakonom.

Poreski obveznik iz člana 1. stav 3. ovog zakona, koji oporezivu dobit utvrđuje na način iz stava 2, odnosno stava 3. ovog člana, dužan je da takav način utvrđivanja oporezive dobiti primenjuje najmanje deset poreskih perioda, počev od perioda u kome je ostvario prihode pretežno prodajom proizvoda na tržištu ili vršenjem usluga uz naknadu, shodno članu 1. stav 3. ovog zakona.

Usklađivanje rashoda

Član 7

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS, odnosno MSFI i propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, osim rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Za utvrđivanje oporezive dobiti obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI, priznaju se rashodi utvrđeni u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja rashoda koji propisuje ministar finansija, osim rashoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 7a

Na teret rashoda ne priznaju se:

- 1) troškovi koji se ne mogu dokumentovati;
- 2) ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja od lica kojima se istovremeno duguje;
- 3) pokloni i prilozi dati političkim organizacijama;
- 4) pokloni i drugi rashodi za reklamu i propagandu koji nisu dokumentovani ili je primalac poklona povezano lice u smislu člana 59. ovog zakona;
- 5) kamate zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina;
- 5a) troškovi postupka prinudne naplate poreza i drugih dugovanja, troškovi poreskoprekršajnog postupka i drugih postupaka koji se vode pred nadležnim organom;
- 6) novčane kazne koje izriče nadležni organ, ugovorne kazne i penali;
- 7) primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu učešća u dobiti;
- 8) troškovi koji nisu nastali u svrhu obavljanja poslovne delatnosti, ako ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Član 8

Troškovi materijala i nabavna vrednost prodate robe priznaju se u iznosima obračunatim primenom metode ponderisane prosečne cene ili FIFO metode.

U pogledu nabavne cene materijala i vrednosti robe nabavljenih od povezanih lica primenjuju se odredbe člana 61. ovog zakona.

Član 9

Troškovi zarada, odnosno plata, priznaju se u iznosu obračunatom na teret poslovnih rashoda.

Član 9a

Obračunate otpremnine i novčane naknade zaposlenom po osnovu odlaska u penziju ili prestanka radnog odnosa po drugom osnovu, priznaju se kao rashod u poreskom bilansu u poreskom periodu u kome su isplaćene.

Član 10

Amortizacija stalnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu i na način utvrđen ovim zakonom.

Stalna sredstva iz stava 1. ovog člana obuhvataju materijalna sredstva čiji je vek trajanja duži od jedne godine i čija je pojedinačna nabavna cena u vreme nabavke veća od prosečne mesečne bruto zarade po zaposlenom u Republici, prema poslednjem objavljenom podatku republičkog organa nadležnog za poslove statistike, osim prirodnih bogatstava koja se ne troše, kao i nematerijalna sredstva, osim *goodwill*-a.

Sredstva iz stava 2. ovog člana razvrstavaju se u pet grupa sa sledećim amortizacionim stopama:

- 1) I grupa 2,5%;
- 2) II grupa 10%;
- 3) III grupa 15%;
- 4) IV grupa 20%;
- 5) V grupa 30%.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u I grupu utvrđuje se primenom proporcionalne metode, na osnovicu koju čini nabavna vrednost sredstva, za svako stalno sredstvo posebno, a u slučaju kada su stalna sredstva iz ove grupe stečena u toku poreskog perioda, utvrđuje se primenom proporcionalne metode srazmerno vremenu od kada je započeo obračun amortizacije do kraja poreskog perioda.

Amortizacija za stalna sredstva razvrstana u grupe II-V utvrđuje se primenom degresivne metode na vrednost sredstava razvrstanih po grupama.

Osnovicu za amortizaciju iz stava 5. ovog člana u prvoj godini čini nabavna vrednost, a u narednim periodima neotpisana vrednost.

Stalna sredstva razvrstana u I grupu jesu nepokretnosti.

Ministar finansija bliže uređuje način razvrstavanja stalnih sredstava po grupama i način utvrđivanja amortizacije.

Čl. 11-14

(Brisani)

Član 15

Izdaci za zdravstvene, obrazovne, naučne, humanitarne, verske, zaštitu čovekove sredine i sportske namene, priznaju se kao rashod u iznosu najviše do 3,5% od ukupnog prihoda.

Izdaci iz stava 1. ovog člana priznaju se kao rashod samo ako su izvršeni licima registrovanim za te namene u skladu sa posebnim propisima, koja navedena davanja isključivo koriste za obavljanje delatnosti iz stava 1. ovog člana.

Izdaci za ulaganja u oblasti kulture priznaju se kao rashod u iznosu najviše do 3,5% od ukupnog prihoda.

Članarine komorama, savezima i udruženjima priznaju se kao rashod u poreskom bilansu najviše do 0,1% ukupnog prihoda.

Članarine čija je visina propisana zakonom priznaju se kao rashod u iznosu koji je propisan zakonom.

Izdaci za reklamu i propagandu priznaju se kao rashod u iznosu do 5% od ukupnog prihoda.

Izdaci za reprezentaciju priznaju se kao rashod u iznosu do 0,5% od ukupnog prihoda.

Kao rashodi propagande u poreskom bilansu se priznaju samo oni pokloni i drugi rashodi koji služe promociji poslovanja poreskog obveznika.

Bliže propise o tome šta se u smislu ovog zakona smatra ulaganjem u oblasti kulture donosi ministar nadležan za poslove kulture, po pribavljenom mišljenju ministra finansija.

Član 16

Na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja koja se u skladu sa propisima o računovodstvu i reviziji i MRS, odnosno MSFI iskazuju kao prihod, osim potraživanja iz člana 7a tačka 2) ovog zakona, pod uslovom:

- 1) da se nesumnjivo dokaže da su ta potraživanja prethodno bila uključena u prihode obveznika;
- 2) da su ta potraživanja u knjigama poreskog obveznika otpisana kao nenaplativa;
- 3) da poreski obveznik pruži dokaze o neuspeloj naplati tih potraživanja sudskim putem.

Na teret rashoda priznaje se i otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja koja se u skladu sa propisima o računovodstvu i reviziji i MRS, odnosno MSFI ne iskazuju kao prihod, osim potraživanja iz člana 7a tačka 2) ovog zakona, ukoliko obveznik ispuni uslove propisane odredbama tač. 2) i 3) ovog člana.

Izuzetno od st. 1. i 2. ovog člana, na teret rashoda priznaje se otpis vrednosti pojedinačnih potraživanja, pod uslovom da su ta potraživanja obuhvaćena finansijskim restrukturiranjem, sprovedenim na način propisan zakonom koji uređuje sporazumno finansijsko restrukturiranje privrednih društava.

Na teret rashoda priznaje se ispravka vrednosti pojedinačnih potraživanja iz st. 1. i 2. ovog člana, ako je od roka za njihovu naplatu, odnosno realizaciju prošlo najmanje 60 dana.

Za iznos rashoda po osnovu ispravke vrednosti pojedinačnih potraživanja iz stava 4. ovog člana, koji su bili priznati u poreskom bilansu, uvećavaju se prihodi u poreskom bilansu u poreskom periodu u kome obveznik izvrši otpis vrednosti istih potraživanja, ako nije kumulativno ispunio uslove iz stava 1, odnosno stava 2. ovog člana.

Sva otpisana, ispravljena i druga potraživanja iz st. 1, 2. i 3. ovog člana koja su priznata kao rashod, a koja se kasnije naplate, u momentu naplate ulaze u prihode poreskog obveznika.

Čl. 17 i 18

(Brisani)

Član 19

Na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se ukupno obračunate kamate, izuzev kamata zbog neblagovremeno plaćenih poreza, doprinosa i drugih javnih dažbina.

U slučaju kredita od povezanih lica, obračunata kamata umanjice se na način predviđen u članu 62. ovog zakona.

Član 20

Kamata i pripadajući troškovi po osnovu zajma odobrenog stalnoj poslovnoj jedinici iz člana 4. ovog zakona od strane njene nerezidentne centrale ne priznaju se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Naknada po osnovu autorskog i srodnih prava i prava industrijske svojine, koju stalna poslovna jedinica iz člana 4. ovog zakona isplaćuje svojoj nerezidentnoj centrali, ne priznaje se kao rashod u poreskom bilansu stalne poslovne jedinice.

Član 21

(Brisan)

Član 22

Na teret rashoda priznaju se u poreskom bilansu porezi, doprinosi, takse i druge javne dažbine koje ne zavise od rezultata poslovanja, koje su plaćene u poreskom periodu.

Član 22a

Na teret rashoda u poreskom bilansu banke priznaje se uvećanje ispravke vrednosti potraživanja bilansne aktive i rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama, koja su u skladu sa unutrašnjim aktima banke iskazani u bilansu uspeha na teret rashoda u poreskom periodu, do visine određene u skladu sa propisima Narodne banke Srbije.

Na teret rashoda u poreskom bilansu društva za osiguranje priznaje se uvećanje indirektnog otpisa prema kategorijama naplativosti potraživanja, obračunato i iskazano u bilansu uspeha na teret rashoda u poreskom periodu, do visine određene u skladu sa propisima Narodne banke Srbije.

Član 22b

Na teret rashoda priznaju se izvršena dugoročna rezervisanja za obnavljanje prirodnih bogatstava, za troškove u garantnom roku i zadržane kaucije i depozite, kao i druga obavezna dugoročna rezervisanja u skladu sa zakonom.

Na teret rashoda priznaju se i dugoročna rezervisanja za izdate garancije i druga jemstva, u visini iskorišćenih iznosa tih rezervisanja u poreskom periodu, odnosno izmirenih obaveza i odliva resursa po osnovu tih rezervisanja.

Član 22v

Na teret rashoda u poreskom bilansu ne priznaju se rashodi nastali po osnovu obezvređenja imovine, koje se utvrđuje kao razlika između nabavne cene imovine utvrđene u skladu sa ovim zakonom i njene procenjene nadoknadive vrednosti, ali se priznaju u poreskom periodu u kome je ta imovina otuđena, odnosno upotrebljena, odnosno u kome je nastalo oštećenje te imovine usled više sile.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, na teret rashoda u poreskom bilansu priznaju se rashodi nastali po osnovu obezvređenja obveznikovog učešća u kapitalu subjekta privatizacije u postupku restrukturiranja, stečenog konverzijom obveznikovog potraživanja u učešće u kapitalu tog subjekta.

Usklađivanje prihoda

Član 23

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspeha, u skladu sa MRS, odnosno MSFI i propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, osim prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Za utvrđivanje oporezive dobiti obveznika koji, prema propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, ne primenjuje MRS, odnosno MSFI, priznaju se prihodi utvrđeni u skladu sa načinom priznavanja, merenja i procenjivanja prihoda koji propisuje ministar finansija, osim prihoda za koje je ovim zakonom propisan drugi način utvrđivanja.

Član 24

Kod potraživanja od dužnika sa statusom povezanog lica iz člana 59. ovog zakona ili kredita koji obveznik daje dužniku sa statusom povezanog lica, kamata i pripadajući troškovi koji ulaze u prihode u poreskom bilansu ne mogu biti manji od onih koji bi se ostvarili da je to potraživanje ugovoreno na tržištu, odnosno da je odobren kredit na tržištu u poreskom periodu.

Član 25

Prihod koji rezidentni obveznik ostvari po osnovu dividendi i udela u dobiti od drugog rezidentnog obveznika, ne ulazi u poresku osnovicu.

Ministar finansija bliže uređuje način izuzimanja prihoda iz stava 1. ovog člana iz poreske osnovice.

Član 25a

Prihodi nastali po osnovu neiskorišćenih dugoročnih rezervisanja koja nisu bila priznata kao rashod u poreskom periodu u kom su izvršena, ne ulaze u poresku osnovicu u poreskom periodu u kom su iskazani.

Ministar finansija bliže uređuje način izuzimanja prihoda iz stava 1. ovog člana iz poreske osnovice.

Član 26

U vrednost zaliha nedovršene proizvodnje, poluproizvoda i gotovih proizvoda, za obračun oporezive dobiti priznaju se troškovi proizvodnje u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo i revizija.

U slučajevima dugog proizvodnog ciklusa i naglašenog sezonskog uticaja na obim aktivnosti, dopušteno je da se u vrednost zaliha iz stava 1. ovog člana uključi i pripadajući deo opštih troškova upravljanja i prodaje i troškova finansiranja.

Vrednost zaliha obračunata saglasno st. 1. i 2. ovog člana ne može biti veća od njihove prodajne vrednosti na dan podnošenja poreskog bilansa.

Čl. 26a-26k

(Brisano)

Kapitalni dobitci i gubici

Član 27

Kapitalnim dobitkom smatra se prihod koji obveznik ostvari prodajom, odnosno drugim prenosom uz naknadu (u daljem tekstu: prodaja):

- 1) nepokretnosti;
- 2) prava industrijske svojine;

3) udela u kapitalu pravnih lica i akcija i ostalih hartija od vrednosti, osim obveznica izdatih u skladu sa propisima kojima se uređuje izmirenje obaveze Republike po osnovu zajma za privredni razvoj, devizne štednje građana i dužničkih hartija od vrednosti čiji je izdavalac, u skladu sa zakonom, Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije;

4) investicione jedinice otkupljene od strane otvorenog investicionog fonda, u skladu sa zakonom kojim se uređuju investicioni fondovi.

Kapitalni dobitak predstavlja razliku između prodajne cene imovine iz stava 1. ovog člana (u daljem tekstu: imovina) i njene nabavne cene, utvrđene prema odredbama ovog zakona.

Ako je razlika iz stava 2. ovog člana negativna, u pitanju je kapitalni gubitak.

Član 28

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, u smislu ovog zakona, prodajnom cenom se smatra ugovorena cena, odnosno tržišna cena koju utvrđuje nadležni poreski organ, ako oceni da je ugovorena cena niža od tržišne.

Kao ugovorena, odnosno tržišna cena iz stava 1. ovog člana uzima se cena bez poreza na prenos apsolutnih prava.

Kod prenosa prava putem razmene za drugo pravo, prodajnom cenom se smatra tržišna cena prava koje se dobija u naknadu, utvrđena na način iz stava 1. ovog člana, korigovana za eventualno primljenu ili plaćenu razliku u novcu.

Član 29

Za svrhu određivanja kapitalnog dobitka, nabavna cena, u smislu ovog zakona, jeste cena po kojoj je obveznik stekao imovinu, umanjena po osnovu amortizacije utvrđene u skladu sa ovim zakonom.

Nabavna cena iz stava 1. ovog člana koriguje se na procenjenu, odnosno fer vrednost, utvrđenu u skladu sa MRS, odnosno MSFI i usvojenim računovodstvenim politikama, ukoliko je promena na fer vrednost iskazivana u celini kao prihod perioda u kome je vršena.

Nabavna cena imovine stečene konverzijom obveznikovog potraživanja u učešće u kapitalu subjekta privatizacije u postupku restrukturiranja, jeste najniža obezvređena vrednost te imovine nakon izvršene konverzije, utvrđena u skladu sa MRS, odnosno MSFI i usvojenim računovodstvenim politikama, osim u slučaju iz stava 2. ovog člana.

Ako cena po kojoj je imovina nabavljena nije iskazana u poslovnim knjigama obveznika, ili nije iskazana u skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana, nabavna cena za svrhu određivanja kapitalnog dobitka jeste tržišna cena na dan nabavke, koju utvrdi nadležni poreski organ, na način propisan odredbama st. 1. i 2. ovog člana.

Kod prodaje nepokretnosti u izgradnji, nabavnu cenu čini iznos troškova izgradnje koji su do dana prodaje iskazani u skladu sa MRS, odnosno MSFI i propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija.

Za nepokretnost stečenu putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga, nabavna cena jeste tržišna cena nepokretnosti na dan unosa uloga.

Kod hartija od vrednosti kojima se trguje na organizovanom tržištu, u smislu zakona kojim se uređuje tržište hartija od vrednosti i drugih finansijskih instrumenata, nabavna cena jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako ne poseduje odgovarajuću dokumentaciju - najniža tržišna cena ostvarena na organizovanom tržištu u periodu od godinu dana koji prethodi prodaji te hartije od vrednosti ili u periodu trgovanja, ukoliko se trgovalo kraće od godinu dana.

Kod hartija od vrednosti kojima se ne trguje na organizovanom tržištu, nabavna cena hartije od vrednosti jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu, a ako ne poseduje odgovarajuću dokumentaciju - njena nominalna vrednost.

Kod hartija od vrednosti pribavljenih putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga, nabavnu cenu čini tržišna cena koja je važila na organizovanom tržištu na dan unosa uloga ili ukoliko takva cena nije bila formirana, nominalna vrednost hartije od vrednosti na dan unosa uloga.

Nabavna cena udela u kapitalu pravnih lica i prava industrijske svojine jeste cena koju obveznik dokumentuje kao stvarno plaćenu. Nabavna cena udela u kapitalu pravnih lica i prava industrijske svojine, stečenih putem osnivačkog uloga ili povećanjem osnivačkog uloga jeste tržišna cena na dan unosa uloga.

Nabavna cena investicione jedinice sastoji se od neto vrednosti imovine otvorenog fonda po investicionoj jedinici na dan uplate, uvećane za naknadu za kupovinu ukoliko je društvo za upravljanje naplaćuje, u skladu sa zakonom koji uređuje investicione fondove.

Član 30

Kapitalni dobitak uključuje se u oporezivu dobit u iznosu određenom na način iz čl. 27-29. ovog zakona.

Kapitalni gubitak ostvaren pri prodaji jednog prava iz imovine može se prebiti sa kapitalnim dobitkom ostvarenim pri prodaji drugog prava iz imovine u istoj godini.

Ako se i posle prebijanja iz stava 1. ovog člana iskaže kapitalni gubitak, dopušteno je njegovo prebijanje na račun budućih kapitalnih dobitaka u narednih pet godina.

Član 31

Statusna promena rezidentnih obveznika izvršena u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva (u daljem tekstu: statusna promena), odlaže nastanak poreske obaveze po osnovu kapitalnih dobitaka.

Poreska obaveza po osnovu kapitalnih dobitaka iz stava 1. ovog člana nastaje u trenutku kad pravno lice koje je imovinu steklo statusnom promenom izvrši prodaju te imovine.

Kapitalni dobitak iz stava 2. ovog člana obračunava se kao razlika između prodajne cene imovine i njene nabavne cene koju je platilo pravno lice koje je tu imovinu statusnom promenom prenelo na drugo pravno lice, usklađene na način iz člana 29. ovog zakona od dana nabavke do dana prodaje.

Pravo na odlaganje plaćanja poreza na dobit pravnih lica za kapitalne dobitke ostvarene na način iz stava 1. ovog člana stiče se ako je vlasnik pravnog lica koje je izvršilo prenos imovine prilikom statusne promene dobio naknadu u obliku akcija ili udela u pravnom licu na koje je prenos imovine izvršen, kao i eventualnu gotovinsku naknadu, čiji iznos ne prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela.

Ako gotovinska naknada iz stava 4. ovog člana prelazi 10% nominalne vrednosti dobijenih akcija, odnosno udela, poreska obaveza po osnovu kapitalnog dobitka nastaje u momentu statusne promene, a kapitalni dobitak se obračunava kao razlika između cene po kojoj bi se imovina mogla prodati na tržištu i nabavne cene iz člana 29. ovog zakona.

Poreski tretman poslovnih gubitaka

Član 32

Gubici ostvareni iz poslovnih, finansijskih i neposlovnih transakcija, utvrđeni u poreskom bilansu, izuzev onih iz kojih proizlaze kapitalni dobitci i gubici utvrđeni u skladu sa ovim zakonom, mogu se preneti na račun dobiti utvrđene u godišnjem poreskom bilansu iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Član 33

Korišćenje poreske pogodnosti u skladu sa članom 32. ovog zakona ne prestaje u slučaju statusnih promena ili promena pravne forme privrednih društava.

U slučaju podele ili odvajanja, pogodnost iz člana 32. ovog zakona srazmerno se deli i o tome se obaveštava nadležni poreski organ.

Deo treći

PORESKI TRETMAN LIKVIDACIJE I STEČAJA OBVEZNIKA

Član 34

Dobit utvrđena u postupku likvidacije obveznika podleže oporezivanju.

Dobit obveznika u toku likvidacije se utvrđuje kao pozitivna razlika imovine obveznika sa kraja i sa početka likvidacionog postupka, odnosno kao razlika imovine u toku trajanja likvidacionog postupka za koji se podnosi poreska prijava i poreski bilans, utvrđena u finansijskim izveštajima podnetim u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, pri čemu je početni bilans perioda likvidacije jednak bilansu na kraju poreskog perioda pre početka likvidacionog postupka.

Obveznik nad kojim se otvara postupak likvidacije dužan je da nadležnom poreskom organu podnese prijavu i poreski bilans, i to:

1) sa stanjem na dan otvaranja postupka likvidacije - u roku od 15 dana od dana dostavljanja finansijskih izveštaja u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija;

2) sa stanjem na dan okončanja postupka likvidacije - u roku od 15 dana od dana dostavljanja finansijskih izveštaja u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija.

Period za koji se utvrđuje osnovica iz stava 2. ovog člana odgovara stvarnom trajanju postupka likvidacije, ali ne može biti duži od jedne godine, s tim što, ukoliko se postupak prenese u narednu godinu, obveznik sastavlja i poreski bilans sa stanjem na dan 31. decembra tekuće godine, koji se podnosi u roku od 10 dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja.

Član 35

Imovina koja preostane posle podmirenja poverilaca (likvidacioni ostatak) iznad vrednosti uloženog kapitala, smatra se kapitalnim dobitkom.

Član 36

Ako je vrednost uloženog kapitala veća od likvidacionog ostatka, smatra se da je ostvaren kapitalni gubitak.

Član 37

Odredbe člana 34. ovog zakona shodno se primenjuju i u postupku stečaja.

Deo četvrti PORESKI PERIOD

Član 38

Poreski period za koji se obračunava porez na dobit je poslovna godina.

Poslovna godina je kalendarska godina, osim u slučaju prestanka ili otpočinjanja obavljanja delatnosti u toku godine, uključujući i statusne promene, kao i u slučaju pokretanja postupka stečaja ili likvidacije.

Na zahtev poreskog obveznika koji je dobio saglasnost ministra finansija, odnosno guvernera Narodne banke Srbije, da sastavlja i prikazuje finansijske izveštaje sa stanjem na poslednji dan poslovne godine koja je različita od kalendarske, nadležan poreski organ odobrava rešenjem da se poslovna godina i kalendarska godina razlikuju, s tim da poreski period traje 12 meseci. Tako odobreni poreski period obveznik je dužan da primenjuje najmanje pet godina.

Poreski obveznik iz stava 3. ovog člana dužan je da podnese poresku prijavu i poreski bilans za utvrđivanje konačne poreske obaveze za period od 1. januara tekuće godine do dana kada, po rešenju nadležnog poreskog organa, započinje poslovnu godinu koja se razlikuje od kalendarske, u roku od deset dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja za period za koji se podnosi poreska prijava i poreski bilans.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio manje poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave uz podnošenje dokaza o uplati razlike poreza.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio više poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, više plaćeni porez uračunava se kao akontacija za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev u roku od 30 dana od dana prijema zahteva za povraćaj.

Deo peti PORESKA STOPA

Član 39

Stopa poreza na dobit pravnih lica je proporcionalna i jednoobrazna.

Stopa poreza na dobit pravnih lica iznosi 10%.

Član 40

Na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica po osnovu dividendi i udela u dobiti u pravnom licu, uključujući i prihod ostvaren iz viška deobne stečajne mase pravnog lica u stečaju, u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečajni postupak, odnosno raspodelom likvidacionog ostatka po likvidaciji privrednog društva, u skladu sa zakonom kojim se uređuju privredna društva, naknada po osnovu autorskog i srodnih prava i prava industrijske svojine (u daljem tekstu: autorska naknada), kamata i naknada po osnovu zakupa nepokretnosti i pokretnih stvari, na teritoriji Republike, obračunava se i plaća porez po odbitku po stopi od 20% ako međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća i na prihode nerezidentnog pravnog lica po osnovu izvođenja estradnog, zabavnog, umetničkog, sportskog ili sličnog programa u Republici, koji nisu oporezovani kao dohodak fizičkog lica (izvođača, muzičara, sportiste i sl.), u skladu sa propisima kojima se uređuje oporezivanje dohotka građana.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana ne plaća se na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od kamata po osnovu dužničkih hartija od vrednosti, u skladu sa zakonom koji uređuje

tržište kapitala, a čiji je izdavalac Republika, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave ili Narodna banka Srbije.

Na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice od rezidentnog pravnog lica, drugog nerezidentnog pravnog lica, fizičkog lica, nerezidentnog ili rezidentnog ili od otvorenog investicionog fonda, na teritoriji Republike, po osnovu kapitalnih dobitaka nastalih u skladu sa odredbama čl. 27. do 29. ovog zakona, obračunava se i plaća porez po stopi od 20%, ako međunarodnim ugovorom o izbegavanju dvostrukog oporezivanja nije drukčije uređeno.

Nerezidentno pravno lice - primalac prihoda dužan je da poreskom organu u opštini na čijoj teritoriji je ostvaren prihod, preko poreskog punomoćnika određenog u skladu sa propisima kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija, podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od dana ostvarivanja prihoda iz stava 4. ovog člana, na osnovu koje nadležni poreski organ donosi rešenje.

Sadržaj poreske prijave iz stava 5. ovog člana bliže uređuje ministar finansija.

Porez po odbitku iz st. 1. i 2. ovog člana i porez po rešenju iz stava 5. ovog člana ne obračunava se i ne plaća ako se prihod iz st. 1, 2. i 4. ovog člana isplaćuje stalnoj poslovnoj jedinici nerezidentnog obveznika iz člana 4. ovog zakona.

Član 40a

Kod obračuna poreza po odbitku na prihode nerezidenta, isplatilac prihoda primenjuje odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, pod uslovom da nerezident dokaže status rezidenta države sa kojom je Republika zaključila ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i da je nerezident stvarni vlasnik prihoda.

Status rezidenta države sa kojom je zaključen ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u smislu stava 1. ovog člana, nerezident dokazuje kod isplatioca prihoda potvrdom o rezidentnosti overenom od nadležnog organa druge države ugovornice čiji je rezident, i to na posebnom obrascu propisanom podzakonskim aktom donetim u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Ako isplatilac prihoda primeni odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja, a nisu ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana, što za posledicu ima manje plaćeni iznos poreza, dužan je da plati razliku između plaćenog poreza i dugovanog poreza po ovom zakonu.

Nadležni poreski organ, na zahtev nerezidenta, dužan je da izda potvrdu o porezu plaćenom u Republici.

Na nerezidentnog obveznika - primaoca prihoda iz člana 40. stav 3. ovog zakona, primenjuju se odredbe ugovora o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u skladu sa odredbama st. 1. do 3. ovog člana.

Deo šesti PORESKI PODSTICAJI

Član 41

Radi ostvarivanja ciljeva ekonomske politike u pogledu stimulisanja privrednog rasta, razvoja malih preduzeća, koncesionih ulaganja, obveznicima se pružaju poreski podsticaji.

Poreski podsticaji u odnosu na porez na dobit pravnih lica utvrđuju se samo ovim zakonom.

Čl. 42 i 43

(Brisano)

Poreska oslobođenja

Član 44

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica nedobitna organizacija iz člana 1. stav 4. ovog zakona koja u godini za koju se odobrava pravo na oslobođenje ostvari višak prihoda nad rashodima do 400.000 dinara, pod sledećim uslovima:

1) da nedobitna organizacija ne raspodeljuje tako ostvareni višak svojim osnivačima, članovima, direktorima, zaposlenima ili sa njima povezanim licima;

2) da lična primanja koja nedobitna organizacija isplaćuje zaposlenima, direktorima i sa njima povezanim licima ne prelazi iznos dvostrukog proseka za delatnost u kojoj je nedobitna organizacija razvrstana;

3) da nedobitna organizacija ne raspodeljuje imovinu u korist svojih osnivača, članova, direktora, zaposlenih ili sa njima povezanih lica.

Pravo na oslobođenje nema nedobitna organizacija koja ostvari višak prihoda nad rashodima veći od 400.000 dinara, kao ni nedobitna organizacija koja ima monopolski ili dominantan položaj na tržištu u smislu zakona kojim se uređuje suzbijanje monopolskog ili dominantnog položaja.

Nedobitna organizacija dužna je da obezbedi i iskaže, odnosno evidentira podatke o nastalim prihodima i rashodima i da u poreskom bilansu posebno iskaže prihode ostvarene na tržištu i sa njima povezane rashode.

Povezanim licima se smatra lice iz člana 59. ovog zakona.

Sadržaj poreskog bilansa i način vođenja evidencije o prihodima i rashodima iz stava 3. ovog člana propisuje ministar finansija.

Nedobitna organizacija iz člana 1. stav 4. ovog zakona ne ostvaruje pravo na ostale poreske podsticaje iz ovog zakona.

Član 45

U slučaju koncesionog ulaganja, koncesiono preduzeće odnosno koncesionar koji ima registrovano preduzeće za obavljanje koncesione delatnosti oslobađa se plaćanja poreza na dobit ostvarenu po osnovu prihoda od predmeta koncesije na rok do pet godina od dana ugovorenog završetka koncesionog ulaganja u celini.

Ukoliko koncesiono preduzeće, odnosno koncesionar iz stava 1. ovog člana ostvaruje dobit pre završetka koncesionog ulaganja, oslobađa se plaćanja poreza na dobit.

Dužinu roka iz stava 1. ovog člana utvrđuje Vlada ugovorom o koncesiji, u zavisnosti od vremena potrebnog za početak korišćenja predmeta koncesije.

Koncesionar koji saglasno zakonu kojim se uređuju koncesije nije dužan da osnuje koncesiono preduzeće, radi ostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja poreza na dobit, posebno obračunava i utvrđuje dobit ostvarenu po osnovu prihoda od predmeta koncesije u skladu sa zakonom.

Ministar finansija bliže uređuje način iskazivanja prihoda i rashoda koncesionara iz stava 4. ovog člana.

Član 46

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica preduzeće za radno osposobljavanje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje invalidnih lica, srazmerno učešću tih lica u ukupnom broju zaposlenih.

Član 46a

Oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica obveznik - korisnik slobodne zone u skladu sa zakonom kojim se uređuju slobodne zone, za dobit ostvarenu po osnovu prihoda od obavljanja proizvodne delatnosti u zoni.

Obveznik iz stava 1. ovog člana, dužan je da obezbedi evidenciju kojom se obuhvataju svi podaci o prihodima i rashodima koji se odnose na obavljanje proizvodne delatnosti u zoni.

Ministar finansija bliže uređuje način iskazivanja prihoda i rashoda iz stava 2. ovog člana.

Poreski krediti

Član 47

Obvezniku koji je ostvario dobit u novoosnovanoj poslovnoj jedinici u nedovoljno razvijenim područjima definisanim u skladu sa propisima koji uređuju regionalni razvoj, odnosno koji opredeljuju nedovoljno razvijena područja (u daljem tekstu: nedovoljno razvijena područja)

umanjuje se porez na dobit pravnih lica u trajanju od dve godine, srazmerno učešću tako ostvarene dobiti u ukupnoj dobiti pravnog lica.

Uslov za ostvarivanje olakšice u obliku umanjenja obračunatog poreza (u daljem tekstu: poreski kredit) iz stava 1. ovog člana je odvojeno evidentiranje poslovanja takve jedinice.

Član 48

Obvezniku koji izvrši ulaganja u nekretnine, postrojenja, opremu ili biološka sredstva (u daljem tekstu: osnovna sredstva) u sopstvenom vlasništvu za obavljanje pretežne delatnosti i delatnosti upisanih u osnivački akt obveznika, odnosno navedenih u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja, priznaje se pravo na poreski kredit u visini od 20% izvršenog ulaganja, s tim što ne može biti veći od 50% obračunatog poreza u godini u kojoj je izvršeno ulaganje.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, obvezniku koji je prema zakonu kojim se uređuje računovodstvo i revizija razvrstan u malo pravno lice priznaje se pravo na poreski kredit u visini od 40% izvršenog ulaganja u osnovna sredstva za obavljanje pretežne delatnosti i delatnosti upisanih u osnivački akt obveznika, odnosno navedenih u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja, s tim što ne može biti veći od 70% obračunatog poreza u godini u kojoj je izvršeno ulaganje.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita može se preneti na račun poreza na dobit iz budućih obračunskih perioda, najviše do limita od 50%, odnosno 70% obračunatog poreza u tom poreskom periodu, ali ne duže od deset godina.

U svakoj od godina perioda iz stava 3. ovog člana prvo se primenjuje poreski kredit po osnovu ulaganja iz te godine, a zatim se, do limita od 50%, odnosno 70% obračunatog poreza u tom poreskom periodu, primenjuju preneti poreski krediti po redosledu ulaganja.

Osnovnim sredstvima iz st. 1. i 2. ovog člana ne smatraju se: vazduhoplovi i plovni objekti koji se ne koriste za obavljanje delatnosti, putnički automobili, osim automobila za taksi prevoz, rent-a-car, obuku vozača i specijalnih putničkih automobila sa ugrađenim uređajima za bolesnike;

nameštaj, osim nameštaja za opremanje hotela, motela, restorana, omladinskih, dečijih i radničkih odmarališta; tepisi; umetnička dela likovne i primenjene umetnosti i ukrasni predmeti za uređenje prostora, kao ni alat i inventar sa kalkulativnim otpisom.

U slučaju otuđenja osnovnih sredstava iz st. 1. i 2. ovog člana pre isteka roka od tri godine od dana nabavke, osim usled statusnih promena, poreski obveznik gubi pravo na poreski kredit iz st. 1. i 2. ovog člana i dužan je da danom podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, u toj poreskoj prijavi obračuna kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio poreski kredit, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poreski kredit, do dana otuđenja, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

U slučaju otuđenja osnovnih sredstava iz st. 1. i 2. ovog člana nakon isteka roka od tri godine od dana nabavke, a pre isteka roka iz stava 3. ovog člana, obveznik nema pravo na dalje korišćenje neiskorišćenog dela poreskog kredita, počev od poreskog perioda u kome je izvršio otuđenje.

U slučaju kad obveznik izvrši ulaganje u osnovna sredstva iz st. 1. i 2. ovog člana uplatom avansnog računa, na osnovu overene privremene situacije i slično, a u narednom poreskom periodu, zbog raskida ugovora o nabavci ili u poreskom periodu u kome okonča takva ulaganja u osnovna sredstva, ne izvrši prenos sa osnovnih sredstava u pripremi na pribavljena osnovna sredstva koja koristi za obavljanje delatnosti, odnosno ne evidentira ta osnovna sredstva u poslovnim knjigama, gubi pravo na poreski kredit i dužan je da danom podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, u toj poreskoj prijavi obračuna kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio poreski kredit, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poreski kredit, do dana podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

U slučaju iz stava 6. ovog člana, poreski obveznik je dužan da otuđenje osnovnih sredstava prijavi nadležnom poreskom organu u roku od pet dana od dana otuđenja tih sredstava.

Član 48a

Izuzetno od člana 48. st. 1. i 2. ovog zakona, obvezniku se priznaje pravo na poreski kredit iz tog člana u visini od 80% od ulaganja izvršenog u toj godini u osnovna sredstva u sopstvenom vlasništvu za obavljanje delatnosti, pod uslovom da je, u skladu sa zakonom kojim se uređuje klasifikacija delatnosti i registar jedinica razvrstavanja, razvrstan prema delatnosti koju pretežno obavlja u jednu od sledećih delatnosti:

01 - poljoprivreda;

05 - ribarstvo;

17 - proizvodnja tekstilnih prediva i tkanina;

18 - proizvodnja odevnih predmeta, dorada i bojenje krzna;

19 - prerada kože i proizvodnja predmeta od kože;

27 - proizvodnja osnovnih metala;

28 - proizvodnja standardnih metalnih proizvoda;

29 - proizvodnja mašina i uređaja;

30 - proizvodnja kancelarijskih i računskih mašina;

31 - proizvodnja električnih mašina i aparata;

32 - proizvodnja radio, tv i komunikacione opreme;

33 - proizvodnja medicinskih, preciznih i optičkih instrumenata;

34 - proizvodnja motornih vozila, prikolica i poluprikolica;

35 - proizvodnja ostalih saobraćajnih sredstava;

37 - reciklaža;

92 - grupa 9211 - kinematografska i video proizvodnja.

Obvezniku koji je razvrstan u smislu stava 1. ovog člana priznaje se pravo na poreski kredit za sve delatnosti iz stava 1. ovog člana koje su upisane u njegov osnivački akt, odnosno navedene u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja.

Obvezniku iz st. 1. i 2. ovog člana poreski kredit se priznaje bez ograničenja u odnosu na obračunati porez u godini u kojoj je izvršeno ulaganje i u narednih 10 godina u koje se može preneti neiskorišćeni deo poreskog kredita.

Kod ostvarivanja poreskog kredita iz st. 1-3. ovog člana primenjuju se odredbe člana 48. st. 5-9. ovog zakona.

Član 49

(Brisan)

Član 50

(Brisan)

Podsticaji kod ulaganja

Član 50a

Poreski obveznik koji uloži u svoja osnovna sredstva, odnosno u čija osnovna sredstva drugo lice uloži više od 800 miliona dinara, koji ta sredstva koristi za obavljanje pretežne delatnosti i delatnosti upisanih u osnivačkom aktu obveznika, odnosno navedenih u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja i u periodu ulaganja dodatno zaposli na neodređeno vreme najmanje 100 lica, oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica u periodu od deset godina srazmerno tom ulaganju.

Ulaganjem u osnovna sredstva od strane drugog lica, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se i ulaganje u osnovni kapital i povećanje osnovnog kapitala u skladu sa zakonom.

U slučaju iz stava 2. ovog člana, osnovna sredstva vrednuju se po tržišnoj (fer) vrednosti.

Poresko oslobođenje primenjuje se po ispunjenju uslova iz stava 1. ovog člana, od prve godine u kojoj je ostvarena oporeziva dobit.

Novozaposlenim licima u smislu stava 1. ovog člana smatraju se lica koja je obveznik zaposlio u periodu sticanja uslova za poresko oslobođenje, tako da u momentu ispunjenja uslova za korišćenje navedenog poreskog oslobođenja obveznik ima najmanje 100 dodatno zaposlenih, a koji su i neposredno radno angažovani kod obveznika, u odnosu na broj zaposlenih koji je imao u periodu kada je počeo da stiče pravo na ovo poresko oslobođenje.

Novozaposlenim licima u smislu stava 1. ovog člana ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u, posredno ili neposredno, povezanom licu u smislu člana 59. ovog zakona.

Član 50b

Poreski obveznik koji obavlja delatnost u nedovoljno razvijenom području, oslobađa se plaćanja poreza na dobit pravnih lica za period od pet godina, ako ispunjava sledeće uslove:

1) da je on ili drugo lice uložio u osnovna sredstva tog obveznika iznos veći od osam miliona dinara;

2) da koristi 80% vrednosti osnovnih sredstava za obavljanje pretežne delatnosti i delatnosti upisanih u osnivačkom aktu, odnosno navedenih u drugom aktu obveznika, kojim se određuju delatnosti koje obveznik obavlja u nedovoljno razvijenom području;

3) da u periodu ulaganja dodatno zaposli na neodređeno vreme najmanje pet lica;

4) da najmanje 80% zaposlenih na neodređeno vreme ima prebivalište i boravište u nedovoljno razvijenom području.

Poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana ostvaruje se srazmerno ulaganju.

Poresko oslobođenje primenjuje se po ispunjenju uslova iz stava 1. ovog člana, od prve godine u kojoj je ostvarena oporeziva dobit.

Zaposlenim na neodređeno vreme u nedovoljno razvijenom području, kod obveznika iz stava 1. ovog člana, smatra se zaposleni koji je kod tog obveznika proveo u radnom odnosu i imao prebivalište i boravište u nedovoljno razvijenom području, najmanje devet meseci u kalendarskoj godini.

Novozaposlenim licima, u smislu stava 1. tačka 3. ovog člana, ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u, posredno ili neposredno, povezanom licu u smislu člana 59. ovog zakona.

Ulaganjem u osnovna sredstva od strane drugog lica, u smislu stava 1. ovog člana, smatra se i ulaganje u osnovni kapital i povećanje osnovnog kapitala u skladu sa zakonom.

U slučaju iz stava 6. ovog člana, osnovna sredstva vrednuju se po tržišnoj (fer) vrednosti.

Član 50v

Ako obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona, smanji broj zaposlenih koji su i neposredno radno angažovani kod obveznika, ispod broja ukupno zaposlenih na neodređeno vreme u odnosu na broj zaposlenih koje je imao u poreskom periodu u kome je ispunio uslove za poresko oslobođenje iz člana 50a stav 1. i člana 50b stav 1. tačka 3) ovog zakona, ili smanji procenat utvrđen u članu 50b stav 1. tačka 4) ovog zakona, gubi pravo na poresko oslobođenje za ceo period korišćenja poreskog oslobođenja i dužan je da danom podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, u toj poreskoj prijavi obračuna, kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio ovaj podsticaj, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poresko oslobođenje, do dana podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Član 50g

Ako pre isteka perioda poreskog oslobođenja obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona prekine sa poslovanjem, prestane da koristi ili otuđi sredstva iz člana 50a stav 1. i člana 50b stav 1. ovog zakona, a u nova osnovna sredstva ne uloži u istom poreskom periodu iznos jednak tržišnoj ceni otuđenih sredstava, a najmanje u vrednosti koja obezbeđuje da ukupan iznos ulaganja ne

padne ispod iznosa utvrđenih u čl. 50a i 50b ovog zakona, gubi pravo na poresko oslobođenje i dužan je da danom podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, u toj poreskoj prijavi obračuna, kao i da plati porez koji bi platio da nije koristio ovaj podsticaj, valorizovan od dana podnošenja poreske prijave za poreski period u kome je ostvario pravo na poresko oslobođenje, do dana podnošenja poreske prijave za naredni poreski period, indeksom potrošačkih cena prema podacima republičkog organa nadležnog za poslove statistike.

Član 50d

(Brisan)

Član 50đ

Ukoliko obveznik iz čl. 50a i 50b ovog zakona stekne imovinu statusnom promenom, uz odlaganje kapitalnog dobitka u skladu sa članom 31. ovog zakona, u periodu od tri godine koje prethode ispunjenju uslova i tokom perioda poreskog oslobođenja iz čl. 50a i 50b, dužan je da plati porez na ostvarenu dobit, srazmerno ovako stečenoj imovini.

Član 50e

Srazmera iz čl. 50a i 50b ovog zakona utvrđuje se na način koji bliže uređuje ministar finansija.

Srazmera ulaganja iz stava 1. ovog člana utvrđuje se za svaki poreski period u vremenu trajanja poreskog oslobođenja.

Član 50ž

Ministar finansija bliže uređuje način vođenja knjigovodstvene evidencije poslovanja za korisnike poreskih podsticaja iz čl. 50a i 50b ovog zakona.

Član 50z

Nadležna organizaciona jedinica Poreske uprave utvrđuje ispunjenost uslova za korišćenje poreskih podsticaja iz čl. 50a i 50b ovog zakona.

Član 50i

Pravo na poreski kredit iz čl. 48. i 48a ovog zakona i na podsticaje kod ulaganja iz čl. 50a i 50b ovog zakona, ne ostvaruje se za nabavku opreme već korišćene u Republici.

Poreski podsticaji iz stava 1. ovog člana ne mogu se preneti na drugo pravno lice, koje nije steklo pravo na njihovo korišćenje u smislu ovog zakona, ni u slučaju kada drugo pravno lice učestvuje u statusnoj promeni sa obveznikom koji koristi navedene poreske podsticaje.

Pravo na podsticaje kod ulaganja iz čl. 50a i 50b ovog zakona ne ostvaruje se za osnovna sredstva koja se ne smatraju osnovnim sredstvima u skladu sa članom 48. stav 5. ovog zakona.

Deo sedmi

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA DOBITI OSTVARENE U DRUGOJ DRŽAVI

Dobit stalne poslovne jedinice rezidentnog obveznika

Član 51

Ako rezidentni obveznik ostvari dobit poslovanjem u drugoj državi na koju je plaćen porez u toj državi, na račun poreza na dobit pravnih lica utvrđenog prema odredbama ovog zakona odobrava mu se poreski kredit u visini poreza na dobit plaćenog u toj drugoj državi.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od iznosa koji bi se obračunao primenom odredaba ovog zakona na dobit ostvarenu u inostranstvu.

Međukompanijske dividende

Član 52

Matično pravno lice - rezidentni obveznik Republike može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica za iznos poreza koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na dobit iz koje su isplaćene dividende, koje se uključuju u prihode matičnog pravnog lica, kao i za iznos poreza po odbitku koji je nerezidentna filijala platila u drugoj državi na te isplaćene dividende.

Prihodi od dividendi iz nerezidentne filijale uključuju se u prihode rezidentnog matičnog pravnog lica u iznosu uvećanom za plaćeni porez na dobit pravnih lica i plaćeni porez po odbitku na dividende iz stava 1. ovog člana.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjenje obračunatog poreza matičnog pravnog lica u iznosu plaćenog poreza u drugoj državi, a najviše do iznosa poreza koji bi, po stopi propisanoj odredbom člana 39. stav 2. ovog zakona, bio obračunat na dobit, odnosno na dividendu.

Neiskorišćeni deo poreskog kredita iz stava 3. ovog člana može se preneti na račun poreza matičnog pravnog lica iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Matičnim pravnim licem, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice koje poseduje akcije ili udele drugih pravnih lica pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Filijalom, u smislu ovog zakona, smatra se pravno lice u čijem kapitalu matično pravno lice učestvuje pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 53

Pravo na poreski kredit iz člana 52. ovog zakona ima matično pravno lice koje je neprekidno u periodu od najmanje godinu dana koji prethodi podnošenju bilansa posedovalo 25% ili više akcija, odnosno udela nerezidentne filijale.

Obveznik iz stava 1. ovog člana je dužan da nadležnom poreskom organu podnese odgovarajuće dokaze o veličini svog učešća u kapitalu nerezidentne filijale, dužini trajanja tog učešća i porezu koji je filijala platila u drugoj državi, zajedno sa njenim bilansom uspeha i poreskim bilansom.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primenjuju i u slučaju kada matično pravno lice ostvaruje posrednu kontrolu nad nerezidentnom filijalom kroz posedovanje 25% ili više akcija, odnosno udela druge nerezidentne filijale.

Član 53a

Matično pravno lice - rezidentni obveznik Republike može umanjiti obračunati porez na dobit pravnih lica za iznos poreza po odbitku koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na kamate i autorske naknade.

Prihodi od kamata i autorskih naknada od nerezidentne filijale uključuju se u prihode rezidentnog matičnog pravnog lica u iznosu uvećanom za plaćeni porez po odbitku na kamate i autorske naknade.

Poreski kredit iz stava 1. ovog člana može se koristiti za umanjenje obračunatog poreza matičnog pravnog lica u iznosu plaćenog poreza u drugoj državi, a najviše do iznosa poreza koji bi, po stopi propisanoj odredbom člana 39. stav 2. ovog zakona, bio obračunat na kamate, odnosno autorske naknade.

Član 54

Način ostvarivanja prava na poreski kredit iz čl. 52, 53. i 53a ovog zakona bliže uređuje ministar finansija.

Deo osmi GRUPNO OPOREZIVANJE I TRANSFERNE CENE

Poresko konsolidovanje

Član 55

Matično pravno lice i zavisna pravna lica, u smislu ovog zakona, čine grupu povezanih pravnih lica ako među njima postoji neposredna ili posredna kontrola nad najmanje 75% akcija ili udela.

Povezana pravna lica imaju pravo da traže poresko konsolidovanje pod uslovom da su sva povezana pravna lica rezidenti Republike.

Zahtev za poreskim konsolidovanjem matično pravno lice podnosi nadležnom poreskom organu najranije istekom poreskog perioda u kome su ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana, od početka do kraja tog poreskog perioda.

Ukoliko su ispunjeni uslovi iz st. 1. do 3. ovog člana, nadležni poreski organ u roku od 30 dana od dana podnošenja zahteva donosi rešenje kojim se odobrava poresko konsolidovanje, počev od poreskog perioda u kome su ispunjeni uslovi iz st. 1-3. ovog člana.

Član 56

Svaki član grupe povezanih pravnih lica dužan je da podnese svoju poresku prijavu i svoj poreski bilans, a matično pravno lice podnosi i konsolidovani poreski bilans za grupu povezanih pravnih lica.

U konsolidovanom poreskom bilansu gubici poreskog perioda jednog ili više povezanih pravnih lica prebijaju se na račun dobiti ostalih povezanih pravnih lica u grupi, u tom poreskom periodu.

Oporeziva dobit koju ostvari član grupe povezanih pravnih lica a koja se iskazuje u konsolidovanom poreskom bilansu ne može se umanjiti za iznos gubitka iz poreskog bilansa prethodnih godina, odnosno prethodnih poreskih perioda, tog člana grupe povezanih pravnih lica.

Za obračunati porez po konsolidovanom bilansu obveznici su pojedinačna povezana pravna lica iz grupe, srazmerno oporezivoj dobiti iz pojedinačnog poreskog bilansa.

Ministar finansija bliže uređuje način sprečavanja dvostrukog oslobođenja ili dvostrukog oporezivanja pojedinih pozicija u konsolidovanom poreskom bilansu.

Član 57

Jednom odobreno poresko konsolidovanje primenjuje se najmanje pet godina, odnosno poreskih perioda.

Ako se pre isteka roka iz stava 1. ovog člana izmene uslovi iz člana 55. st. 1. i 2. ovog zakona, ili se jedno pravno lice, više povezanih pravnih lica, ili sva povezana pravna lica u grupi naknadno opredele za pojedinačno oporezivanje pre isteka roka iz stava 1. ovog člana, sva povezana pravna lica su dužna da srazmerno plate razliku na ime poreske privilegije koju su iskoristili.

Član 58

(Brisano)

Transferne cene

Član 59

Transfernom cenom smatra se cena nastala u vezi sa transakcijama sredstvima ili stvaranjem obaveza među povezanim licima.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se ono fizičko ili pravno lice u čijim se odnosima sa obveznikom javlja mogućnost kontrole ili značajnijeg uticaja na poslovne odluke.

Posedovanje 50% i više ili pojedinačno najvećeg dela akcija ili udela smatra se omogućenom kontrolom nad obveznikom.

Uticaj na poslovne odluke obveznika postoji, pored slučaja predviđenog u stavu 3. ovog člana, i kada lice povezano sa obveznikom poseduje 50% i više ili pojedinačno najveći broj glasova u obveznikovim organima upravljanja.

Licem povezanim sa obveznikom smatra se i ono pravno lice u kome, kao i kod obveznika, ista fizička ili pravna lica neposredno ili posredno učestvuju u upravljanju, kontroli ili kapitalu, na način predviđen u st. 3. i 4. ovog člana.

Član 60

Obveznik je dužan da transakcije iz člana 59. stav 1. ovog zakona posebno prikaže u svom poreskom bilansu.

U svom poreskom bilansu obveznik je, u smislu stava 1. ovog člana, dužan da posebno prikaže kamatu po osnovu zajma, odnosno kredita, do nivoa propisanog odredbama člana 62. ovog zakona.

Obveznik je dužan da, zajedno sa transakcijama iz člana 59. stav 1. ovog zakona i st. 1. i 2. ovog člana, u poreskom bilansu posebno prikaže vrednost istih transakcija po cenama koje bi se ostvarile na tržištu takvih ili sličnih transakcija da se nije radilo o povezanim licima (princip "van dohvata ruke").

Obaveze iz st. 1, 2. i 3. ovog člana odnose se i na transakcije između stalne poslovne jedinice iz člana 4. ovog zakona i njene nerezidentne centrale.

Član 61

Razlika između cene utvrđene primenom principa "van dohvata ruke" i obveznikove transferne cene uključuje se u poresku osnovicu.

Kod utvrđivanja cene transakcije po principu "van dohvata ruke", koriste se uporedive cene na tržištu, a kad to nije moguće, metoda koštanja uvećana za uobičajenu zaradu ili metoda preprodajne cene.

Ministar finansija bliže uređuje način primene metoda iz stava 2. ovog člana.

Kamata "van dohvata ruke" i sprečavanje utanjene kapitalizacije

Član 62

Kod duga prema poveriocu sa statusom povezanog lica iz člana 59. ovog zakona, poreskom obvezniku, izuzev banci, priznaje se kao rashod u poreskom bilansu iznos kamate i pripadajućih troškova na zajam, odnosno kredit do visine četverostruke vrednosti obveznikovog sopstvenog kapitala.

Za banke limit iz stava 1. ovog člana je desetostruki iznos obveznikovog sopstvenog kapitala.

Sopstveni kapital, u smislu ovog zakona, jednak je razlici između aktive na osnovu koje obveznik ostvaruje prihod i dugova sa njom povezanih, s tim što su i aktiva i dugovi uprosečeni za stanje na dan 1. januara i 31. decembra tekuće godine.

Ministar finansija bliže uređuje način sprečavanja utanjene kapitalizacije.

Deo deveti

UTVRĐIVANJE I NAPLATA POREZA NA DOBIT PRAVNIH LICA

Podnošenje poreske prijave

Član 63

Poreski obveznik dužan je da nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu u kojoj je obračunat porez i poreski bilans za period za koji se utvrđuje porez.

Uz poresku prijavu i poreski bilans, poreski obveznik je dužan da nadležnom poreskom organu dostavi i one finansijske izveštaje koje je dužan da podnese nadležnom organu u skladu sa propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija (bilans stanja, bilans uspeha, izveštaj o tokovima gotovine, izveštaj o promenama na kapitalu i dr.), drugu dokumentaciju propisanu ovim zakonom, kao i dokumentaciju koju nadležni organ zatraži u skladu sa propisima kojima se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Poreska prijava podnosi se u roku od 10 dana od dana isteka roka propisanog za podnošenje finansijskih izveštaja.

Sadržaj poreske prijave i poreskog bilansa bliže uređuje ministar finansija.

Član 64

Obveznik poreza koji u toku godine otpočne sa obavljanjem delatnosti dužan je da podnese poresku prijavu u roku od 15 dana od dana upisa u registar nadležnog organa.

U poreskoj prijavi iz stava 1. ovog člana obveznik daje procenu prihoda, rashoda i dobiti za poreski period koji, za obveznika registrovanog do 15. u mesecu, započinje mesecom u kome je registrovan, a za obveznika registrovanog od 16. do kraja meseca, prvim narednim mesecom. U poreskoj prijavi obveznik obračunava i mesečni iznos akontacije poreza na dobit.

Član 65

Obveznik kome istekne rok za ostvarivanje prava na poresko oslobođenje u toku godine, dužan je da nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu sa poreskim bilansom u roku od 15 dana od dana isteka tog roka.

Obračunavanje i plaćanje poreza

Član 66

Poreski obveznik je dužan da u poreskoj prijavi obračuna porez na dobit za poreski period za koji se prijava podnosi.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio manje poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, dužan je da razliku uplati najkasnije do podnošenja poreske prijave.

Uz poresku prijavu poreski obveznik je dužan da podnese dokaz o uplati razlike poreza iz stava 2. ovog člana.

Ako je obveznik poreza u vidu akontacije platio više poreza nego što je bio dužan da plati po obavezi obračunatoj u poreskoj prijavi, više plaćeni porez uračunava se kao akontacija za naredni period ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Član 67

Poreski obveznik tokom godine porez na dobit plaća u vidu mesečnih akontacija, čiju visinu utvrđuje na osnovu poreske prijave za prethodnu godinu, odnosno prethodni poreski period, u kojoj iskazuje i podatke od značaja za utvrđivanje visine akontacije u tekućoj godini.

Mesečna akontacija poreza na dobit plaća se do 15-og u mesecu za prethodni mesec.

Plaćanje mesečnih akontacija u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana vrši se za mesec u kome je prijava podneta, i to počev od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Do početka plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 3. ovog člana, obveznik u tekućoj godini plaća mesečnu akontaciju u visini koja odgovara mesečnoj akontaciji iz poslednjeg meseca prethodnog poreskog perioda, a početkom plaćanja mesečne akontacije u skladu sa stavom 3. ovog člana, visina tih akontacija se koriguje naviše ili naniže, tako da se ukupno plaćene akontacije od početka tekuće godine, odnosno početka poreskog perioda dovedu na iznos kao da je uplata akontacija vršena u skladu sa poreskom prijavom iz stava 3. ovog člana.

Na iznos mesečnih akontacija koje nisu plaćene u roku utvrđenom u stavu 2. ovog člana, poreski obveznik dužan je da obračuna i plati kamatu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 68

Ako u tekućoj godini dođe do značajnih promena u poslovanju obveznika, promene poreskih instrumenata ili drugih okolnosti koje bitno utiču na visinu mesečne akontacije poreza, poreski obveznik može, po podnošenju poreske prijave iz člana 63. stav 1. ovog zakona, podneti poresku prijavu sa poreskim bilansom, u kojoj će iskazati podatke od značaja za izmenu mesečne akontacije i obračunati njenu visinu, najkasnije u roku od 30 dana po isteku perioda za koji se sastavlja poreski bilans.

Poreski obveznik može započeti plaćanje akontacije u skladu sa poreskom prijavom iz stava 1. ovog člana za mesec u kome je prijava podneta, i to počev od prvog dana narednog meseca u odnosu na mesec u kome je prijava podneta.

Član 69

Ako obveznik poreza ne podnese poresku prijavu ili ako se u postupku poreske kontrole utvrdi da je poreska prijava nepotpuna, da sadrži netačne podatke ili da postoje drugi nedostaci i nepravilnosti od značaja za utvrđivanje poreske obaveze, Poreska uprava utvrđuje poresku obavezu za poreski period, odnosno mesečnu akontaciju za tekuću godinu, u skladu sa zakonom kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Član 70

U slučaju pokretanja postupka likvidacije i stečaja, likvidacioni, odnosno stečajni upravnik dužan je da najdocnije u roku od 15 dana od dana pokretanja postupka obezbedi obračun dospelih poreskih obaveza radi naplate iz likvidacione, odnosno stečajne mase, i da o tome obavesti nadležni poreski organ.

Nadležni poreski organ donosi rešenje kojim se utvrđuje visina poreske obaveze u roku od 30 dana od dana prijema poreske prijave iz člana 34. st. 3. i 4. ovog zakona.

Član 70a

Rešenje po podnetoj poreskoj prijavi iz člana 40. stav 5. ovog zakona nadležni poreski organ donosi u roku od 15 dana od dana prijema prijave.

Porez utvrđen rešenjem nadležnog poreskog organa iz člana 70. stav 2. ovog zakona i stava 1. ovog člana, poreski obveznik je dužan da uplati u roku od 15 dana od dana kada mu je rešenje dostavljeno.

Porez po odbitku

Član 71

Porez po odbitku na prihode iz člana 40. st. 1. i 2. ovog zakona za svakog obveznika i za svaki pojedinačno ostvareni, odnosno isplaćeni prihod isplatilac obračunava, obustavlja i uplaćuje na propisane račune u momentu kada je prihod ostvaren, odnosno isplaćen.

Prihod iz stava 1. ovog člana je bruto prihod koji bi nerezidentni obveznik ostvario, odnosno naplatio da porez nije odbijen od ostvarenog, odnosno isplaćenog prihoda.

Porez po odbitku iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća po propisima koji važe u momentu realizacije, odnosno isplate prihoda.

Čl. 72 i 73*

(Prestali da važe)

Primena zakona koji uređuje poreski postupak

Član 74

U pogledu utvrđivanja, naplate i povraćaja poreza, pravnih lekova, kaznenih odredaba i drugih pitanja koja nisu uređena ovim zakonom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje poreski postupak i poreska administracija.

Čl. 75 i 76

(Brisani)

Čl. 77-110*

(Prestali da važe)

Jemstvo

Član 111

Za isplatu poreza po odbitku jemči isplatilac prihoda.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku ortačkog društva neograničeno solidarno odgovara svaki član društva svojom imovinom.

Za neizmirene poreske obaveze pravnog lica organizovanog u obliku komanditnog društva odgovara neograničeno solidarno komplementar.

Akcionar, odnosno član društva sa ograničenom odgovornošću koji poseduje 50% i više akcija, odnosno udela odgovara neograničeno solidarno za neizmirene poreske obaveze zavisnog društva.

Poreske obaveze u smislu st. 2. do 4. ovog člana obuhvataju i troškove prinudne naplate, kamate i novčane kazne.

Deo deseti

KAZNENE ODREDBE

Član 112

Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj obveznik:

- 1) ako ne obračuna i ne uplati porez po odbitku (član 40. st. 1. i 2);
- 2) *(brisana)*
- 3) ako u poreskom bilansu ne iskaže posebno vrednost transakcija sa povezanim licima u skladu sa principom "van dohvata ruke" (član 60);
- 4) ako poreskom organu ne dostavi bilans uspeha, bilans stanja i drugu propisanu, odnosno traženu dokumentaciju (član 63. stav 2);
- 5) ako u propisanom roku ne podnese poreski bilans ili ako u poreskom bilansu podnese netačne podatke, što je za posledicu moglo da ima smanjenje poreske osnovice ili neosnovano ostvarivanje prava na poreske podsticaje ili ako ne podnese ostala propisana dokumenta (čl. 34, 63, 65. i 70);
- 6) ako po otpočinjanju obavljanja delatnosti u propisanom roku ne da procenu prihoda, rashoda i dobiti za poslovnu godinu i ne obračuna akontaciju poreza na dobit (član 64. stav 2);
- 7) ako ne izvrši uplatu mesečne akontacije u propisanom roku (član 67. st. 2. i 3. i član 68. stav 2);
- 8) ako u propisanom roku ne izvrši uplatu razlike poreza obračunatog u poreskoj prijavi i uplaćenih mesečnih akontacija poreza (član 38. stav 5. i član 66. st. 2. i 3);
- 9) ako u propisanom roku ne izvrši uplatu poreza po rešenju nadležnog poreskog organa (član 70a stav 2).

Za radnje iz stava 1. ovog člana odgovorno lice u pravnom licu kazniće se za prekršaj novčanom kaznom od 10.000 do 100.000 dinara.

Član 113

Obvezniku koji ne podnese poresku prijavu, odnosno poreski bilans ili ako u prijavi, odnosno poreskom bilansu podnese netačne podatke, što je za posledicu moglo da ima smanjenje poreske osnovice ili neosnovano ostvarivanje prava na poreske podsticaje, može se izreći zaštitna mera zabrane obavljanja određenih delatnosti u trajanju od tri meseca do jedne godine.

Član 114*

(Prestao da važi)

Deo jedanaesti PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 115

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo na poresko oslobođenje i olakšice iz čl. 42. i 46. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) ima pravo da koristi to oslobođenje do isteka roka do koga je utvrđeno.

Član 116

Postupak utvrđivanja i naplate poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, koji je započeo po čl. 43. i 60a Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99) okončaće se u skladu sa tim zakonom.

Član 117

Poreski bilans za period od 1. januara do 30. juna 2001. godine sastaviće se u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona.

Poreski bilans iz stava 1. ovog člana podnosi se u roku od osam dana po isteku roka propisanog za podnošenje polugodišnjeg obračuna rezultata poslovanja.

Član 118

Danom početka primene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 43/94, 53/95, 52/96, 54/96, 42/98, 48/99 i 54/99).

Do donošenja propisa po odredbama ovog zakona primenjivaće se propisi doneti na osnovu zakona iz stava 1. ovog člana.

Član 119

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjivaće se od 1. jula 2001. godine, osim člana 107. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu Zakona.

Samostalni član Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 80/2002)

Član 9[s1]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjuje se od 1. januara 2003. godine, osim člana 1. koji se primenjuje od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 43/2003)

Član 5[s2]

Banke i druge finansijske organizacije poreski bilans za 2003. godinu i naredne godine sastavljaju u skladu sa članom 2. ovog zakona.

Član 6[s2]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 84/2004)

Član 50[s3]

Efekti usklađivanja početnog stanja u poslovnim knjigama od 1. januara 2004. godine, radi primene MRS u skladu sa propisima koji uređuju računovodstvo, i član 16. ovog zakona, nisu od uticaja na utvrđenu poresku obavezu obveznika za 2003. godinu i na visinu utvrđene akontacije za 2004. godinu.

Član 51[s3]

Vlada Republike Srbije urediće način utvrđivanja i plaćanja mesečnih akontacija poreza na dobit za 2004. godinu posle stupanja na snagu ovog zakona.

Član 52[s3]

Poreski kredit iz člana 30. ovog zakona, poreski obveznik može ostvarivati u 2004. godini po osnovu ulaganja u osnovna sredstva koja su izvršena u skladu sa odredbama tog člana, od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 53[s3]

Obveznik koji je do dana stupanja na snagu ovog zakona stekao pravo i započeo korišćenje poreske olakšice po članu 49. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/2001, 80/2002 i 43/2003), nastavlja sa korišćenjem te olakšice do isteka roka njenog korišćenja, pod uslovima koji su bili propisani odredbama tog člana.

Član 54[s3]

Poreski obveznici koji ostvare pravo na poreske podsticaje po ovom zakonu, ne mogu se dovesti u nepovoljniji položaj u pogledu uslova i rokova za ostvarivanje tih prava zbog naknadne izmene zakona i drugih propisa.

Član 55[s3]

Poreski bilans za 2004. godinu sastaviće se u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 56[s3]

Odredbe čl. 1-14. i čl. 16-19. ovog zakona primenjivaće se od 1. januara 2004. godine.

Član 57[s3]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit preduzeća

("Sl. glasnik RS", br. 18/2010)

Član 71[s4]

Poreski obveznik koji do 31. decembra 2009. godine nije ostvario pravo na poreski podsticaj iz čl. 50a i 50b Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02,

80/02 - dr. zakon, 43/03 i 84/04), navedene poreske podsticaje koristi pod uslovima utvrđenim propisima koji važe od 1. januara 2010. godine.

Član 72[s4]

Poreski obveznik koji je do 31. decembra 2009. godine ostvario pravo na prenos kapitalnog gubitka i prenos gubitka iz člana 30. stav 3. i člana 32, kao i na prenos neiskorišćenog dela poreskog kredita iz člana 52. stav 4. Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni glasnik RS", br. 25/01, 80/02, 80/02 - dr. zakon, 43/03 i 84/04) i iskazao podatke u poreskom bilansu i poreskoj prijavi za 2009. godinu, može to pravo da koristi do isteka roka i na način propisan tim zakonom.

Član 73[s4]

Propise iz čl. 3, 18, 30, 53. i 59. ovog zakona, ministar finansija doneće najkasnije u roku od 12 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 74[s4]

Poreski bilans za 2009. godinu sastaviće se u skladu sa propisima koji su važili na dan 31. decembra 2009. godine.

Član 75[s4]

Po odredbama ovog zakona vršiće se utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev od 1. januara 2010. godine, saglasno odredbama čl. 3, 6, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 18, 20, 21, 29, 33, 34, 39, 40, 41, 47, 52, 58. i 59. ovog zakona.

Član 76[s4]

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o porezu na dobit pravnih lica**

("Sl. glasnik RS", br. 101/2011)

Član 13[s5]

Odredbe ovog zakona primenjuju se na utvrđivanje, obračunavanje i plaćanje poreske obaveze počev za 2012. godinu.

Član 14[s5]

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a odredba člana 1. stav 1. ovog zakona primenjuje se od 1. februara 2012. godine.

Napomena:

* Danom početka primene Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Sl. glasnik RS", br. 80/2002), odnosno 1. januara 2003. godine, prestali su da važe čl. 72, 73, 77-110. i 114.